

105836

EU – Quisling forut for sin tid?

Mange av de vilkår *ja-sidens* «forhandlere» underkastet Norge i Brussel før «forhandlingene tok til, var også ingredienser i Quislings drøm om Storeuropa eller Det nye Europa. Målet var og er stort sett det samme – bare metodene ved gjennomføringen og graden av undertrykkelse varierer.

Ja-siden har alltid underslått Quislings «memorandum» av 25. 10. 1940 der drømmer og vyer hos denne landsforræder og hans likesinnede om «Nyordningen i Europa» trer fram. Likhetsstrekk mellom *da* og *nå* er slående. Nå tutes vi ørene fulle daglig gjennom de stort sett ensrettede massemedia om *Det nye Europa, nyordningene, Norges plass, forpliktende samarbeid osv.* Ordbruken er velkjent for oss som har levd tilstrekkelig lenge til til å kjenne vår nære historie. Men historieløsheten er en god forbundsfelle for ja – siden.

- Det stortyske rike skulle garantere Norges territoriale integritet og nasjonal frihet. Det samme får vi høre at EU skal sørge for, med Tyskland som viktigste garantist og *hjelper* inn i EU.
- Utenrikspolitikken skulle være felles – som i EU.
- Felles marine og flyvåpen. Men Quisling ville ikke underkaste seg så totalt som ja-siden er villig til – han ville beholde sin egen hær.
- Et felles forbundsflagg samt norsk flagg – slik ja-siden praktiserer.
- En til to ministre i Storeuropas regjering – dvs. *musa og elefanten*.
- *Gjensidig reise, -bo, - og arbeidsplikt for alle borgere i Storeuropa, noe man finner igjen i «de fire friheter».*

- Forbud for tyskere å erverve jord i Norge uten strenge konsesjonsvilkår. Ja-siden tillater EU-borgere samme rett som nordmenn på dette feltet.

- Et samlet Norden som blokk innen Storeuropa – noe av det samme fabler ja-siden om nå.

Ufattelig er det at våre makthavere viser en enda større grad av selvtilit, defaultisme og underkastelsestrang enn selv Quisling.

Bittert og fortvilende er det daglig å se at vår kortvarige frihet på bare 84 år siden 1905 nå skulle skules bort igjen. Umodne, historieløse mennesker er forsvarsløse i forhold til den massive og snedige unionspropagandaen. Noen lik kamp mellom motstandsbevegelsen og unionsfolkene er det ikke snakk om siden de siste disponerer det meste av ressurser og maktapparat. Snakk ikke om demokrati, men plutokrati (et uopplyst pengevelde).

Borger O. Sween

HA 23/4-94